

Uzmi život u svoje ruke - nisi žrtva koja ne može ništa promijeniti!

Svi smo svjesni što nam ne odgovara, no pitanje je jesmo li uvjereni da smo žrtve koje ne mogu mijenjati svoju realnost. Neki misle da moraju mirno, poslušno i strpljivo dočekivati sve čime ih život bombardira, a obično nije riječ o životu već o ljudima kojima su okruženi. Često smo i sami sebi neprijatelji, jer se prema sebi počnemo ponašati onako kako se drugi odnose prema nama. Isto tako, onda se oni prema nama odnose kako se mi ponašamo prema sebi čime stvaramo začarani krug

Mnogi ujutro mrze zvuk budilice i molećivo je gledaju tražeći da im dopusti još barem 10 minuta sna. Pogledavaju kroz prozor gledajući u sivilo, kao da očekuju da će takav biti i cijeli dan. Uspiju se izvući iz kreveta. Pogledaju se u zrcalu i pomisle da bi im povratak u krevet najviše koristio. Obave sve obiteljske obveze i završavaju što nisu stigli večer prije... Uređuju se i pripremaju za izlazak u javnost... Tromim pokretima dovuku se do prijevoza ili možda žurnim koracima pokušavaju nadoknaditi propušteno vrijeme... U lijepoj odjeći i sa stavom na koji se moraju natjerati, dolaze u kontakt s drugim ljudima... I tako svaki radni dan... Je li to onda pravi život? Ili je to neka proba za bolja vremena...

Neki se teško mogu sjetiti gdje su oni trenuci i osjećaj iz djetinjstva kada smo ispred sebe imali cijeli dan i uživali u njemu. Teško se mogu sjetiti i uzbuđenja zbog nove avanture koja je pred vratima. Mnogi su već zaboravili kako izgleda ona iskrena radost zbog sitnice i radoznalo promatranje svijeta koji nas okružuje.

Mnogi danas žive život kao da čekaju neka bolja vremena ili kao da je život proba za nešto bolje što će tek doći. Zaborave da se može živjeti bez strahova, bez strepnji, bez tjeskobe, bez nadmetanja, bez uspoređivanja, bez napetosti... Muče ih i ljudi kojima su okruženi. Muči ih vremenska prognoza. Muči ih mjesto na kojem žive ili rade. Muči ih radni zadatak bez smisla. Muči ih pesimistično okruženje.

Svi smo svjesni što nam ne odgovara, no pitanje je jesmo li uvjereni da smo žrtve koje ne mogu mijenjati svoju realnost. Neki misle da moraju mirno, poslušno i strpljivo dočekivati sve čime ih život bombardira, a obično nije riječ o životu već o ljudima kojima su okruženi. Često smo i sami sebi neprijatelji, jer se prema sebi počnemo ponašati onako kako se drugi odnose prema nama. Isto tako, onda se oni prema nama odnose kako se mi ponašamo prema sebi čime stvaramo začarani krug.

U tom istom stanju, većina ljudi je potpuno svjesna što im donosi loše raspoloženje i bol, osjećaju se kao žrtve i nemaju povjerenja u život. Takvi ljudi znaju koje situacije ih uznemiravaju, kakve ljude ne žele u svojoj blizini, često nerado idu na posao i provode vrijeme radeći nešto što jedva mogu izdržati. Nažalost, ne odlučuju se na promjenu jer smatraju da im je jednostavno takva sudbina i da vrlo malo mogu sami učiniti da to samostalno promijene. To je stupanj u kojem se ljudi osjećaju nemoćno.

Nemoć je stanje svijesti. To nije realna okolnost niti neki zakon. Ako se osjećamo nemoćno, to je samo zato što još nismo spoznali koliko smo snažna bića i koliko promjena razmišljanja ili doživljaja svijeta oko nas može promijeniti okolnosti u kojima živimo. Ljudi koji su uložili žrtve često tu ostaju do kraja života. Mnogi ne odluče preuzeti odgovornost za svoju preobrazbu i rezultate, već u uložili žrtve uvijek imaju priliku privući pažnju drugih žaleći se na nesretnu sudbinu, ljude ili situacije u kojima su prisiljeni biti. Nije to laka uloga, no mnogima je još uvijek prihvatljivija nego mogućnost da nešto promijene. Postoje bezbroj puteva da počnemo istinski živjeti svoju snagu i moć, a samo jedan vodi do neuspjeha. Taj put počinje idejom da nešto ne možemo postići ili da iz nekog razloga na to nemamo pravo.

Dr. sc. Elvira Mlivić Budeš, konzultantica za razvoj poslovnih vještina
elvira@filaks.hr
www.filaks.hr